

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpata Iurcova Irina, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Iurcova Irina XXXXX, născută la
XXXXX.

Termenul de examinare:
prima instanță: 02.12.2015 – 11.06.2018
instanța de apel: 26.11.2018 – 22.01.2019
instanța de recurs: 11.03.2020 – 18.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2018, *examinând cauza pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Iurcova Irina a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către ÎI „Busuioc Elena” a fost admisă, dispunându-se încasarea din contul lui Iurcova Irina în beneficiul ÎI „Busuioc Elena,, prejudiciul material în mărime de 148120 lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Iurcova Irina, activând împreună cu Cîrnaț Silvia (*cauza în privința căreia a fost disjunctată într-o altă procedură, este emisă sentință de condamnare*), în perioada anului 2014, în calitate de vânzătoare a gheretei de realizare a țigărilor luate pe teritoriul ÎM „Piața Centrală”, mun. Chișinău, conform contractului individual de muncă nr. 4 din 01.11.2012, având scopul însușirii mijloacelor bănești provenite din vânzarea mărfurilor, a însușit la

În „Busuioc Elena” suma de ani în mărime de 148120 lei, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

3. Nefiind de acord cu sentința avocatul Corobovțev Valeriu în numele inculpatei Iurcova Irina, a atacat-o cu apel, solicitând casarea sentinței și emiterea unei decizii noi, prin care Iurcova Irina să fie achitată de sub învinuirea săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Codul penal.

În motivarea apelului, avocatul a menționat că:

- recunoașterea de către Iurcova Irina a vinovăției sale, care ar fi confirmată de recipisa cu semnătura ei - conform declarațiilor ei - scrisă sub presiunea lui Busuioc Veaceslav și a ofițerului de poliție - în absența unor dovezi obiective privind săvârșirea de către ea a delapidării, nu ar fi putut servi drept bază pentru adoptarea unei sentințe de condamnare;

- după cum s-a menționat, procedura penală împotriva Iurcova Irina și Cîrnaț Silvia privind delapidarea bunurilor aparținând întreprinzătorului individual „Busuioc Elena” a fost inițiată în baza denunțului lui Busuioc Veaceslav, între timp, antreprenorul individual, în cursul urmăririi penale, nu a fost audiat, prin urmare, nu s-au verificat problemele legate de producerea pagubei materiale prin acțiunile condamnaților. Nici Elena Busuioc nu a fost recunoscută în calitate de victimă de către ofițerul de urmărire penală. Procesul verbal din 15 ianuarie 2015 existent în dosar privind recunoașterea drept victimă a lui Busuioc Elena nu poate fi recunoscut ca atare. Având în vedere încălcările art. 70 Cod de procedură penală - nu există un act de împuternicire, este indicată o altă persoană juridică care a suferit pagube materiale;

- sentința nu conține dovezi privind momentul săvârșirii infracțiunii, motivele și metoda furtului, verdictul nu conține dovezi precum că întreprinzătorul individual „Elena Busuioc” i-a încredințat proprietatea lui Iurcova Irina;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2019, apelul avocatului Corobovțev Valeriu în numele inculpatei Iurcova Irina, a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatei care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, însă în pofida examinării cauzei în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, partea apărării a contestat sentința în partea stabilirii vinovăției, solicitând achitarea.

Din aceste considerente instanța de apel reținând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în cadrul ședinței de judecată inculpata Iurcova Irina a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, cerere care a fost contrasemnată de către avocatul Gamurari Victoria (f.d. 56, vol. II).

Totodată, conform prevederilor legale prima instanță a acordat inculpatei întrebarea dacă își susține cererea sus menționată, inculpata menționând că cererea este scrisă personal de către ea și își recunoaște vina, fapt cosemnat în procesul verbal.

Astfel, instanța prin încheierea inclusă în procesul-verbal al ședinței de judecată a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d. 98, vol. II).

În aceste circumstanțe instanța de apel a evidențiat că, din momentul pronunțării încheierii, inculpatul și apărătorul lui nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate. Dacă, eventual, inculpatul ori apărătorul lui, după adoptarea încheierii privind admiterea cererii de judecare în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, în timpul audierii ori după ceasta, renunță la procedura simplificată, instanța prin încheiere protocolară, va indica că renunțarea nu poate fi admisă.

În cadrul ședinței de judecată din data de 23 martie 2018, avocatul Corobovțev Valerii a solicitat reluarea examinării cauzei în procedură generală, motivând că inculpata renunță la examinarea cauzei în procedură simplificată, cerere susținută de către ultima.

Astfel, prima instanță respectând prevederile menționate supra, prin încheierea protocolară din 23 martie 2018, a dispus respingerea cererii avocatului Corobovțev Valerii privind reluarea examinării cauzei în procedură generală, motivând că pe parcursul examinării cauzei date, inculpata a încheiat acord prin care a scris personal cerere, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, cererea inculpatei a fost acceptată, cu acordul avocatului său, i s-au explicat prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpata a dat declarații sub jurământ, conform regulilor de audiere a martorului (f.d. 108, vol. II).

Așa dar, instanța de apel a constatat că cererea inculpatei privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu a fost viciată, nefiind constatat că în cadrul urmăririi penale au fost încălcate grav normele imperative din codul de procedură penală, precum și în cadrul procedurii precedente.

Totodată, instanța de apel a reținut că împotriva sentinței adoptate de primă instanță în urma judecării în procedură simplificată părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

Urmare a celor relatate supra, instanța de apel a concluzionat inoportun de a se expune asupra argumentelor avocatului Corobovțev Valeriu în numele inculpatei Iurcova Irina ce vizează achitarea acesteia.

Fiind audiată în instanța de apel inculpata Iurcova Irina a susținut pe deplin declarațiile oferite la urmărirea penală, potrivit cărora recunoaște integral vina în comiterea infracțiunii incriminate și se căiește sincer de cele săvârșite.

Inculpata Iurcova Irina, ulterior în ședința de judecată din 23 martie 2018, după cercetarea probelor, nu a fost de acord cu judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate, relatând deja că, nu-și recunoaște vina.

În acest instanța de apel a evidențiat că vinovăția inculpatei Iurcova Irina în comiterea infracțiunii imputate se mai confirmă prin următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt: conținutul procesului-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 04 decembrie 2014 (f.d. 15, vol. I); conținutul actului de inventariere a mărfii din 24.10.2014 (f.d. 19, vol. I); conținutul explicației lui Iurcova Irina, scrisă personal și depusă către IP s. Centru la 2.12.2014 (f.d. 21, vol. I); conținutul procesului-verbal de ridicare din 15.01.2015 (f.d. 28, vol. I); conținutul contractului individual de muncă nr. 4 din 01.11.2012 încheiat între ÎI „Busuioc Elena” și Iurcova Irina (f.d. 30, vol. I); conținutul contractului cu privire la răspunderea materială individuală deplină din 01.11.2012 (f.d. 31, vol. I); conținutul recipisei din 26.10.2014 (f.d. 32, vol. I); conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 20.01.2015 (f.d. 38, vol. I); conținutul actului privind inspectarea financiară tematică la ÎI „Busuioc Elena” pe aspectele expuse în ordonanța din 21 mai 2015 a IGP Direcția de Poliție mun. Chișinău din 19 iunie 2015 (f.d. 54-56, vol. I); conținutul ordinului de angajare nr. 04 din 01.11.2012 (f.d. 71, vol. I); conținutul ordinului nr. 2 din 25.10.2014 cu privire la concediere (f.d. 72, vol. I); conținutul registrelor de evidență a bunurilor materiale, pe perioadele de la 01 ianuarie 2014-31 octombrie 2014 la ÎI „Busuioc Elena” (f.d. 79-88, vol. I); conținutul registrelor mașinii de casă și control al ÎI „Busuioc Elena” (f.d. 89- 92, vol. I).

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatei Iurcova Irina în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal după indicii calificativi: însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului săvârșită în proporții mari.

Instanța de judecată, totodată a reiterat faptul că, de către procuror în ședința de judecată s-a solicitat recalificarea acțiunilor lui Iurcova Irina din baza art. 191 alin. (5) Cod penal, în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, or, la data de 29 iulie 2016 prin Legea nr. 207 în vigoare din 07 noiembrie 2016 a fost modificat art. 126 din Codul penal în redacția „se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei”.

Potrivit Hotărârii de Guvern nr. 951 din 19.01.2013, salariul mediu pe economie preconizat pentru a. 2014 a fost în mărime de 4225 lei și respectiv pentru încadrarea acțiunilor persoanei pentru delapidarea averii străine în proporții deosebit de mari, a pagubei cauzate urmează să depășească suma de 169.000 lei.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a recalificat acțiunile inculpate Iurcova Irina exprimate prin delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor ÎI „Busuioc Elena” în sumă totală de 148.120 lei încredințate în administrarea ei, comisă cu folosirea situației de serviciu, și le-a încadrat în prevederile 191 alin. (4) Cod penal, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului săvârșită în proporții mari.

Cu privire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a apreciat că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75, 90 Cod penal, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii comise, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatei care anterior nu a fost judecată, nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, are la întreținere doi copii minori, nu a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate, a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a

preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane.

5. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești, inculpata Iurcova Irina a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel, și dispunerea achitării.

În motivarea recursului, inculpata a menționat că:

- la caz nu sunt probe ce ar demonstra faptul transmiterii bunurilor de la ÎI „Busuioc Elena” către inculpată în procedura prevăzută de lege;

- acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate deoarece,

- prima instanță eronat sa bazat pe recunoașterea vinovăției de către inculpată, întrucât probele administrate nu demonstrează vinovăția acesteia, iar acest aspect a fost ignorat de către instanța de apel;

- instanțele de judecată au făcut referire la probele administrate însă nu le-au apreciat;

- sentința este bazată doar pe recunoașterea vinovăției inculpatei însă, pe parcursul judecării cauzei în prima instanță inculpata a refuzat la această recunoaștere.

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, 5 fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea recursului în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal evidențiază că, recurentul în recursul declarat invocă drept temeiuri pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală potrivit cărora hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța

de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și când nu sunt întrunite elementele infracțiunii sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Astfel, Colegiul penal a stabilit că în esență inculpata, în pofida faptului că în prima instanță a acceptat învinuirea înaintată, a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, deja la etapa instanței de apel și recurs ordinar, critică sentința și decizia instanței de apel sub aspectul lipsei vinovăției în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal.

În asemenea circumstanțe Colegiul penal consideră că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile speței, din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor atacate.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal conchide că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că, procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Colegiul penal consideră că, instanța de apel legal și întemeiat a pronunțat decizia, constatând corect stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatei de săvârșirea infracțiunii imputate, motivându-și soluția în acest sens (pct. 4.1. din prezenta decizie).

Mai mult, Colegiul penal reține că nici în instanța de apel nici în recursul declarat, inculpata nu expune careva circumstanțe care ar argumenta necesitatea aprecierii ca fiind afectată de erori procedura de judecare a cauzei în prima instanță conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, or, din materialele cauzei se atestă că *inculpata Iurcova Irina a declarat personal*

prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, cerere care a fost contrasemnată de către avocatul Gamurari Victoria (f.d. 56, vol. II). Prima instanță a acordat inculpatei întrebarea dacă își susține cererea sus menționată, inculpata menționând că cererea este scrisă personal de către ea și își recunoaște vina, fapt cosemnat în procesul verbal. Astfel, instanța prin încheierea protocolară inclusă în procesul-verbal al ședinței de judecată a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d. 98, vol. II).

Conform alin.(4) al art. 364¹ și art. 342 alin. (3) Cod de procedură penală, încheierea, prin care instanța admite cererea inculpatului privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, se adoptă de către judecător și se include în procesul-verbal al ședinței de judecată. Încheierea nu este susceptibilă a căilor de atac.

Din momentul pronunțării încheierii, inculpatul și apărătorul lui nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate. Dacă, eventual, inculpatul ori apărătorul lui, după adoptarea încheierii privind admiterea cererii de judecare în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, în timpul audierii ori după aceasta, renunță la procedura simplificată, instanța, prin încheiere protocolară, va indica că renunțarea nu poate fi admisă (hot. Plenului CSJ nr. 13 din 16.12.2013, cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, de către instanțele judecătorești).

Astfel, Colegiul penal notează că, criticile formulate de recurent enunțate la pct. 5.1. din prezenta decizie, au fost obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o apreciere motivată corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., motivare, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori, materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârile recurate.

La fel, Colegiul penal conchide că, în virtutea corectitudinii motivării deciziei instanței de apel, pentru a evita repetări inutile o acceptă și o însușește pe deplin, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpata Iurcova Irina, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpata **Iurcova Irina XXXXX** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2019, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 decembrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor